

Arrest

nr. 326 412 van 9 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 5 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 september 2024 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. FAES, die loco advocaat P. STAES verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Peruviaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Ayacucho in Huamanga provincie te Peru. U had een kantoorjob in de financiële sector tot u in 2017 een eigen restaurant uitbaatte aan uw woning. U hebt drie zonen met R.(...) K.(...) J.(...) A.(...), namelijk G.(...), E.(...) J.(...) en T.(...) A.(...) (O.V. (...)). Hij verliet u toen jullie kinderen nog jong waren.

In 2017 begon u een relatie met M.(...) A.(...) C.(...) C.(...). Na twee jaar begon die man u zowel fysiek als psychologisch te mishandelen. U diende een klacht in tegen hem in 2019 maar trok deze later terug in omdat

hij u bedreigde. U onderging de fysieke en psychologische mishandelingen tot u niet meer kon. Eén van uw zonen, E.(...) J.(...) R.(...) M.(...), woonde al in België. Hij kwam hier op vakantie voor de covidpandemie startte. Omwille van de corona uitbraak keerde hij niet terug en bleef hij in België. Omdat hij op de hoogte was van de problemen die u onderging nodigde hij u uit naar België te komen en regelde hij een ticket zodat u hierheen kon reizen.

U verliet Peru in februari 2023 en reisde legaal per vliegtuig via Spanje naar België waar u op 24 februari 2023 aankwam. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 25 augustus 2023.

Bij een terugkeer naar Peru vreest u uw ex-partner M.(...) A.(...) C.(...) C.(...). Daarbovenop vreest u de algemene situatie in Peru.

Uw zoon T.(...) A.(...) R.(...) M.(...)(O.V.(...)), verliet Peru op 27 juni 2023 omwille van dezelfde redenen als u. Daarnaast had hij problemen in Peru door zijn seksuele oriëntatie. Hij diende samen met u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, medische voorschriften voor kinesithérapie, een dagvaarding van het openbaar ministerie van het Provinciaal Strafbureau van Huamanga d.d. 4 juni 2019 van een klacht die u indiende tegen M.(...) A.(...) C.(...) C.(...) aangaande 'agressie tegen vrouwen', screenshots van bedreigingen van uw ex-partner en krantenartikelen aangaande de algemene situatie in Peru.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

***Vooreerst** kan uw houding slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds op 24 februari 2023 in België aankwam. U diende pas na een verblijf van zes maanden in België, op 25 augustus 2023, een verzoek om internationale bescherming in (NPO, p. 7). U rechtvaardigde uw afwachtende houding door te stellen dat uw ex-partner u opnieuw begon te bedreigen toen hij zag dat u niet terugkeerde naar Peru. U had hem bij vertrek immers verteld dat u een maand op reis zou gaan (NPO, p. 7). Dit kan echter niet worden weerhouden als rechtvaardiging voor uw passieve houding. Verwacht kan immers worden dat u eerder een beroep zou doen op de beschermingsmogelijkheden in België daar u verklaart Peru te hebben verlaten wegens een vervolgingsvrees voor uw ex-partner. Dit is dan ook een houding die moeilijk in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag namelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden.*

U vreest bij een terugkeer naar Peru uw ex-partner M.(...) A.(...) C.(...) C.(...).

- Ofschoon het Commissariaat-generaal erkent dat geweld tegen vrouwen en meisjes een significant probleem is in Peru, kan evenwel niet a priori worden aangenomen dat elke vrouw of meisje in Peru het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Belangrijk hierbij is de vaststelling dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw*

persoonlijke problemen met uw ex-partner geen of onvoldoende beroep kon doen – en bij een eventuele terugkeer naar Peru in het geval van nieuwe problemen zou kunnen doen – op afdoende bescherming door de Peruviaanse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient namelijk te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming in zijn land van herkomst. U legde één klacht neer in 2019 tegen M.(...) A.(...) bij de 'politie voor vrouwen' (Familie Politiebureau van Ayacucho volgens het door u neergelegde document) (NPO, p.8). Uit de documenten die u neerlegt hieromtrent blijkt wel degelijk dat er gevolg werd gegeven aan uw klacht tegen hem. Uit de documenten blijkt dat op de avond van de aanval de serenazgo (gemeentelijke dienst voor waakzaamheid en openbare veiligheid) M.(...) A.(...) meenamen naar het politiebureau. De klacht werd ook doorverwezen naar het parket, waar de aangestelde procureur besloot dat er een voorlopig onderzoek zou gestart worden naar M.(...) A.(...) voor het vermeende plegen van het misdrijf tegen leven, lichaam en gezondheid in de moraliteit en agressie tegen vrouwen of leden van de familiegroep. Hierbij werden enkele onderzoekshandelingen opgelegd ter uitvoering waaronder het oproepen van de verdachte en het slachtoffer om verklaringen af te leggen, het maken van een psychologische evaluatie van het slachtoffer, het opvragen van een kopie van de aanwezige videobewaking werd, het verzamelen van het strafrechtelijke en gerechtelijke dossier van de verdachte en het uitvoeren van procedures met als doel de feiten op te helderen (zie document 3). Deze documenten tonen aan dat de Peruviaanse autoriteiten inspanningen leverden om uw klacht te behandelen. Daarbovenop blijkt uit uw verklaringen dat uw ex-partner als maatregelen niet in de buurt van uw woning mocht komen (NPO, p. 9). Uw bewering dat de politie niet zorgt voor de bescherming die u nodig zou hebben kan het CGVS dan ook niet overtuigen (NPO, p. 9). U bracht hen immers niet op de hoogte wanneer uw ex-partner toch in de omgeving van uw woning kwam (NPO, p. 9) en u trok uw aanklacht tegen M.(...) A.(...) zelf terug in na enkele dagen nadat de bedreigingen door de verdachte bleven aanhouden (NPO, p. 8). Ofschoon de problemen met deze persoon vervolgens aanhielden tot uw vertrek in 2023 uit Peru liet u na hierna nog ooit klacht tegen hem in te dienen. U deed dit luidens uw verklaringen niet omdat hij via zijn werk goed contacten onderhoudt met personen bij de politie en advocatuur (NPO, p. 9). Ofschoon herhaaldelijk hiernaar gevraagd slaagde u er evenwel niet in dit verder te concretiseren. U kon bijvoorbeeld niet aangeven met wie bij de overheid hij goede contacten onderhield (NPO, p. 9, 12 en 13). Dit kan dan ook niet weerhouden worden om uw nalaten te rechtvaardigen. Daarnaast liet u na ooit nog opnieuw een klacht tegen M.(...) A.(...) in te dienen uit angst voor represailles (NPO, p. 12). Ook dit kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat wanneer hij op een bepaald ogenblik naar uw restaurant kwam en u daar in een dronken en agressieve bui opwachttte, de serenazgo werd opgebeld. Deze kwam vervolgens ter plaatse (NPO, p. 13). Hieruit blijkt andermaal de bereidwilligheid van de Peruviaanse autoriteiten om u bescherming te bieden. Dat u met enige tegenkanting door de politie zou worden geconfronteerd, maakte u dan ook niet aannemelijk.

Dat de Peruviaanse autoriteiten optreden bij klachten naar aanleiding van huiselijk geweld blijkt bovendien ook uit de beschikbare informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Seksuele intimidatie is opgenomen in de wetgeving als misdad en er een gevangenisstraf tot 11 jaar voor gegeven kan worden. In 2019 werd een man voor seksuele intimidatie veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar en acht maanden. Voorts dient te worden aangestipt dat, hoewel geweld tegen vrouwen inderdaad op grote schaal voorkomt in Peru, dient de beschikbare informatie blijkt dat de Peruviaanse autoriteiten zich van deze problematiek bewust zijn en stappen ondernemen om gendergerelateerd geweld te voorkomen, alsook om bescherming te bieden aan slachtoffers van dergelijke vormen van geweld. Zo werd in 2018 een Noodcommissie opgericht om de stijgende cijfers van gendergerelateerd geweld aan te pakken. Bovendien werden de investeringen om gendergerelateerd geweld te bestrijden tussen 2018 en 2019 verdubbeld. Meer dan 100 verschillende acties en programma's werden uitgerold in verschillende sectoren, met onder andere aandacht voor voorzieningen voor slachtoffers, noodcentra voor vrouwen en gespecialiseerde trainingen voor bevoegde ambtenaren. Tegen 2020 werd een Nationale Preventiestrategie uitgewerkt en geïncorporeerd in het actieplan omtrent gendergerelateerd geweld.

Inzake de door u aangebrachte landeninformatie en uw vrees bij een terugkeer naar Peru voor de algemene situatie – met name de aanwezigheid van afpersers (NPO, p. 11) – dient opgemerkt dat dergelijke verwijzingen van algemene aard op zich niet voldoende zijn om aan te tonen dat u een nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke. U verklaart louter dat er Colombiaanse afpersers aanwezig zijn in de

omgeving van uw woonplaats die leningen aanbieden. In het verleden kon u hen echter steeds vermijden in uw restaurant (NPO, p. 11). U liet ook na de politie in te lichten over het feit dat ze u benaderd hadden (NPO, p. 11). Gevraagd wat u concreet vreest bij een terugkeer aangaande de algemene situatie, bleef u bovendien een antwoord schuldig en gaf u opnieuw aan dat uw grootste angst bij terugkeer voor uw ex-partner is (NPO, p. 11).

Wat de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru betreft, merkt het Commissariaat-generaal verder nog het volgende op. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de **subsidiare beschermingsstatus** toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiare beschermingsstatus worden toegekend.

De rest van de door u neergelegde **documenten** kunnen niets aan bovenstaande argumentatie veranderen. Aan uw identiteit, nationaliteit en medische problemen wordt immers niet getwijfeld. De door u neergelegde screenshots van bedreigingen door uw ex-partner doen geen afbreuk aan de vastgestelde beschermingsmogelijkheden voor u in Peru.

Ook inzake het verzoek van uw zoon T.(...) A.(...) R.(...) M.(...) werd door het CGVS een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/6, § 1 en § 5 van de Vreemdelingenwet en van artikel 1.A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951; van artikel 4.1 Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in

aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming; van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet; van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; van het materiële motiveringsbeginsel; van het zorgvuldigheidsbeginsel; van artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking).

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/4, 48/5 en artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet; van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet; van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven; van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel en van artikel 3 EVRM.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in het licht van de beoordeling van een nood aan internationale bescherming op basis van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet terecht:

“Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan uw houding slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds op 24 februari 2023 in België aankwam. U diende pas na een verblijf van zes maanden in België, op 25 augustus 2023, een verzoek om internationale bescherming in (NPO, p. 7). U rechtvaardigde uw afwachende houding door te stellen dat uw ex-partner u opnieuw begon te bedreigen toen hij zag dat u niet terugkeerde naar Peru. U had hem bij vertrek immers verteld dat u een maand op reis zou gaan (NPO, p. 7). Dit kan echter niet worden weerhouden als rechtvaardiging voor uw passieve houding. Verwacht kan immers worden dat u eerder een beroep zou doen op de beschermingsmogelijkheden in België daar u verklaart Peru te hebben verlaten wegens een vervolgingsvrees voor uw ex-partner. Dit is dan ook een houding die moeilijk in overeenstemming te brengen is met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, mag namelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden.

U vreest bij een terugkeer naar Peru uw ex-partner M.(...) A.(...) C.(...) C.(...).

- Ofschoon het Commissariaat-generaal erkent dat geweld tegen vrouwen en meisjes een significant probleem is in Peru, kan evenwel niet a priori worden aangenomen dat elke vrouw of meisje in Peru het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Belangrijk hierbij is de vaststelling dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw persoonlijke problemen met uw ex-partner geen of onvoldoende beroep kon doen – en bij een eventuele terugkeer naar Peru in het geval van nieuwe problemen zou kunnen doen – op afdoende bescherming door de Peruviaanse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient namelijk te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming in zijn land van herkomst. U legde één klacht neer in 2019 tegen M.(...) A.(...) bij de 'politie voor vrouwen' (Familie Politiebureau van Ayacucho volgens het door u neergelegde document) (NPO, p.8). Uit de documenten die u neerlegt hieromtrent blijkt wel degelijk dat er gevolg werd gegeven aan uw klacht tegen hem. Uit de documenten blijkt dat op de avond van de aanval de serenazgo (gemeentelijke dienst voor waakzaamheid en openbare veiligheid) M.(...) A.(...) meenamen naar het politiebureau. De klacht werd ook doorverwezen naar het parket, waar de aangestelde procureur besloot dat er een voorlopig onderzoek zou gestart worden naar M.(...) A.(...) voor het vermeende plegen van het misdrijf tegen leven, lichaam en gezondheid in de moraliteit en agressie tegen vrouwen of leden van de familiegroep. Hierbij werden enkele onderzoekshandelingen opgelegd ter uitvoering waaronder het oproepen van de verdachte en het slachtoffer om verklaringen af te leggen, het maken van een psychologische evaluatie van het slachtoffer, het opvragen van een kopie van de aanwezige videobewaking werd, het verzamelen van het strafrechtelijke en gerechtelijke dossier van de verdachte en het uitvoeren van procedures met als doel de feiten op te helderen (zie document 3). Deze documenten tonen aan dat de Peruviaanse autoriteiten inspanningen leverden om uw klacht te behandelen. Daarbovenop blijkt uit uw verklaringen dat uw ex-partner als maatregelen niet in de buurt van uw woning mocht komen (NPO, p. 9). Uw bewering dat de politie niet zorgt voor de bescherming die u nodig zou hebben kan het CGVS dan ook niet overtuigen (NPO, p. 9). U bracht hen immers niet op de hoogte wanneer uw ex-partner toch in de omgeving van uw woning kwam (NPO, p. 9) en u trok uw aanklacht tegen M.(...) A.(...) zelf terug in na enkele dagen nadat de bedreigingen door de verdachte bleven aanhouden (NPO, p. 8). Ofschoon de problemen met deze persoon vervolgens aanhielden tot uw vertrek in 2023 uit Peru liet u na hierna nog ooit klacht tegen hem in te dienen. U deed dit luidens uw verklaringen niet omdat hij via zijn werk goed contacten onderhoudt met personen bij de politie en advocatuur (NPO, p. 9). Ofschoon herhaaldelijk hiernaar gevraagd slaagde u er evenwel niet in dit verder te concretiseren. U kon bijvoorbeeld niet aangeven met wie bij de overheid hij goede contacten onderhield (NPO, p. 9, 12 en 13). Dit kan dan ook niet weerhouden worden om uw nalaten te rechtvaardigen. Daarnaast liet u na ooit nog opnieuw een klacht tegen M.(...) A.(...) in te dienen uit angst voor represailles (NPO, p. 12). Ook dit kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat wanneer hij op een bepaald ogenblik naar uw restaurant kwam en u daar in een dronken en agressieve bui opwachtede, de serenazgo werd opgebeld. Deze kwam vervolgens ter plaatse (NPO, p. 13). Hieruit blijkt andermaal de bereidwilligheid van de Peruviaanse autoriteiten om u bescherming te bieden. Dat u met enige tegenkanting door de politie zou worden geconfronteerd, maakte u dan ook niet aannemelijk.

Dat de Peruviaanse autoriteiten optreden bij klachten naar aanleiding van huiselijk geweld blijkt bovendien ook uit de beschikbare informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Seksuele intimidatie is opgenomen in de wetgeving als misdadig en er een gevangenisstraf tot 11 jaar voor gegeven kan worden. In 2019 werd een man voor seksuele intimidatie veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar en acht maanden. Voorts dient te worden aangestipt dat, hoewel geweld tegen vrouwen inderdaad op grote schaal voorkomt in Peru, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Peruviaanse autoriteiten zich van deze problematiek bewust zijn en stappen ondernemen om gendergerelateerd geweld te voorkomen, alsook om bescherming te bieden aan slachtoffers van dergelijke vormen van geweld. Zo werd in 2018 een Noodcommissie opgericht om de stijgende cijfers van gendergerelateerd geweld aan te pakken. Bovendien werden de investeringen om gendergerelateerd geweld te bestrijden tussen 2018 en 2019 verdubbeld. Meer dan 100 verschillende acties en programma's werden uitgerold in verschillende sectoren, met onder andere aandacht voor voorzieningen voor slachtoffers, noodcentra voor vrouwen en gespecialiseerde trainingen voor bevoegde ambtenaren. Tegen 2020 werd een Nationale Preventiestrategie uitgewerkt en geïncorporeerd in het actieplan omtrent gendergerelateerd geweld.

Inzake de door u aangebrachte landeninformatie en uw vrees bij een terugkeer naar Peru voor de algemene situatie – met name de aanwezigheid van afpersers (NPO, p. 11) – dient opgemerkt dat dergelijke verwijzingen van algemene aard op zich niet voldoende zijn om aan te tonen dat u een nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke. U verklaart louter dat er Colombiaanse afpersers aanwezig zijn in de omgeving van uw woonplaats die leningen aanbieden. In het verleden kon u hen echter steeds vermijden in uw restaurant (NPO, p. 11). U liet ook na de politie in te lichten over het feit dat ze u benaderd hadden (NPO, p. 11). Gevraagd wat u concreet vreest bij een terugkeer aangaande de algemene situatie, bleef u bovendien

een antwoord schuldig en gaf u opnieuw aan dat uw grootste angst bij terugkeer voor uw ex-partner is (NPO, p. 11)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er voor verzoekster geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch haar nood aan internationale bescherming aantonen.

Wat betreft de laattijdigheid van haar verzoek om internationale bescherming is verzoekster van mening dat er slechts een korte tijd tussen haar aankomst in België en het verzoek zelf ligt te weten dat zij hulp ging vragen bij verschillende personen hoe zij een verzoek moest indienen maar dat zij pas, toen zij in contact kwam met personen die reeds een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend, juist wist wat zij moest doen.

Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. *In casu* werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vastgesteld dat hoewel verzoekende partij zich reeds sinds 24 februari 2023 in België bevond, zij pas op 25 augustus 2023 om internationale bescherming verzocht. Het feit dat verzoekster dermate lang wachtte om een verzoek om bescherming in te dienen is wel degelijk een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door haar geschetste problemen en nood aan internationale bescherming. De argumentatie dat zij hulp ging vragen bij verschillende personen over hoe zij een verzoek moest indienen maar dat zij pas, toen zij in contact kwam met personen die reeds een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend, juist wist wat zij moest doen, kan niet verklaren dat zij pas na zes maanden een verzoek om internationale bescherming indiende. Te meer zij zelf verklaarde dat haar zoon zich reeds in België bevond en in België verbleef sinds 2020 of 2021 en hier papieren heeft gekregen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, 6). Het is niet aannemelijk dat verzoekster in dergelijke omstandigheden hulp moet gaan vragen "bij verschillende personen" over hoe zij een verzoek moest indienen maar dat zij pas, toen zij in contact kwam "met personen die reeds een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend", juist wist wat zij moest doen, wanneer haar eigen zoon zich al geruime tijd in België bevindt, haar heeft uitgenodigd om te komen omwille van de beweerdde problemen in Peru met haar partner, haar ticket heeft gekocht en bijgevolg zijn moeder kon bijstaan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, 6, 7). Verzoeksters verzoek om internationale bescherming werd bijgevolg niet om redenen van overmacht laattijdig ingediend, doch betrof eerder een eigen keuze van verzoekster, die zij niet op afdoende wijze weet te vergoelijken.

Waar verzoekster aanvoert dat zij voortdurend bedreigd werd door haar ex-partner en uit angst de klacht opnieuw introk en verklaarde dat haar ex-partner goede contacten had met de politie en de advocatuur herhaalt zij slechts haar verklaringen en gaat zij volstrekt voorbij aan onderstaande pertinente motivering:

"Ofschoon het Commissariaat-generaal erkent dat geweld tegen vrouwen en meisjes een significant probleem is in Peru, kan evenwel niet a priori worden aangenomen dat elke vrouw of meisje in Peru het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Belangrijk hierbij is de vaststelling dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw persoonlijke problemen met uw ex-partner geen of onvoldoende beroep kon doen – en bij een eventuele terugkeer naar Peru in het geval van nieuwe problemen zou kunnen doen – op afdoende bescherming door de Peruviaanse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een

asielzoeker, dient namelijk te worden aangetoond dat de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming in zijn land van herkomst. U legde één klacht neer in 2019 tegen M.(...) A.(...) bij de 'politie voor vrouwen' (Familie Politiebureau van Ayacucho volgens het door u neergelegde document) (NPO, p.8). Uit de documenten die u neerlegt hieromtrent blijkt wel degelijk dat er gevolg werd gegeven aan uw klacht tegen hem. Uit de documenten blijkt dat op de avond van de aanval de serenazgo (gemeentelijke dienst voor waakzaamheid en openbare veiligheid) M.(...) A.(...) meenamen naar het politiebureau. De klacht werd ook doorverwezen naar het parket, waar de aangestelde procureur besloot dat er een voorlopig onderzoek zou gestart worden naar M.(...) A.(...) voor het vermeende plegen van het misdrijf tegen leven, lichaam en gezondheid in de moraliteit en agressie tegen vrouwen of leden van de familiegroep. Hierbij werden enkele onderzoekshandelingen opgelegd ter uitvoering waaronder het oproepen van de verdachte en het slachtoffer om verklaringen af te leggen, het maken van een psychologische evaluatie van het slachtoffer, het opvragen van een kopie van de aanwezige videobewaking werd, het verzamelen van het strafrechtelijke en gerechtelijke dossier van de verdachte en het uitvoeren van procedures met als doel de feiten op te helderen (zie document 3). Deze documenten tonen aan dat de Peruviaanse autoriteiten inspanningen leverden om uw klacht te behandelen. Daarbovenop blijkt uit uw verklaringen dat uw ex-partner als maatregelen niet in de buurt van uw woning mocht komen (NPO, p. 9). Uw bewering dat de politie niet zorgt voor de bescherming die u nodig zou hebben kan het CGVS dan ook niet overtuigen (NPO, p. 9). U bracht hen immers niet op de hoogte wanneer uw ex-partner toch in de omgeving van uw woning kwam (NPO, p. 9) en u trok uw aanklacht tegen M.(...) A.(...) zelf terug in na enkele dagen nadat de bedreigingen door de verdachte bleven aanhouden (NPO, p. 8). Ofschoon de problemen met deze persoon vervolgens aanhielden tot uw vertrek in 2023 uit Peru liet u na hierna nog ooit klacht tegen hem in te dienen. U deed dit luidens uw verklaringen niet omdat hij via zijn werk goed contacten onderhoudt met personen bij de politie en advocatuur (NPO, p. 9). Ofschoon herhaaldelijk hiernaar gevraagd slaagde u er evenwel niet in dit verder te concretiseren. U kon bijvoorbeeld niet aangeven met wie bij de overheid hij goede contacten onderhield (NPO, p. 9, 12 en 13). Dit kan dan ook niet weerhouden worden om uw nalaten te rechtvaardigen. Daarnaast liet u na ooit nog opnieuw een klacht tegen M.(...) A.(...) in te dienen uit angst voor represailles (NPO, p. 12). Ook dit kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat wanneer hij op een bepaald ogenblik naar uw restaurant kwam en u daar in een dronken en agressieve bui opwachtede, de serenazgo werd opgebeld. Deze kwam vervolgens ter plaatse (NPO, p. 13). Hieruit blijkt andermaal de bereidwilligheid van de Peruviaanse autoriteiten om u bescherming te bieden. Dat u met enige tegenkanting door de politie zou worden geconfronteerd, maakte u dan ook niet aannemelijk."

De enkele verwijzing naar landeninformatie omtrent corruptie volstaat ook niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft, gelet op wat voorafgaat, hieromtrent in gebreke. Ook kan verzoekster niet volstaan met te verwijzen naar de algemene informatie aanwezig in het administratief dossier en waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing met betrekking tot het geweld tegen vrouwen om haar nood aan internationale bescherming aan te tonen. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en zoals gezegd blijft verzoekster hier in gebreke. Verzoekster toont bijgevolg niet aan dat zij niet op overheidsbescherming kon en zal kunnen rekenen.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal heeft op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, houdt niet in dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn of dat er geen onderzoek naar de subsidiaire beschermingsstatus zou zijn.

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Op basis van voormelde landeninformatie wordt in de bestreden beslissing het volgende uiteengezet over de veiligheidssituatie in Colombia:

*“Wat de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru betreft, merkt het Commissariaat-generaal verder nog het volgende op. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de **subsidiäre beschermingsstatus** toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoekster brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld, niet langer correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies hieruit zou hebben getrokken. Verzoekster brengt evenmin informatie bij die afbreuk doet aan de actuele landeninformatie die verwerende partij per aanvullende nota bijbracht en die in dezelfde lijn ligt als voormelde informatie.

Verzoekster toont gelet op het voorgaande niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME C. DIGNEF